

DI SẢN

TỪ SỰ DẠY DỖ CỦA DEREK PRINCE

Đứng vào chỗ sứt mẻ

Vậy, trước hết mọi sự ta dạn rằng, phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người. (1 Ti-mô-thê 2:1)

Phao-lô dạy chúng ta rằng ưu tiên trên hết của một Hội thánh cơ đốc là cầu nguyện. Ông đề cập đến nhiều hình thức cầu nguyện khác nhau, một trong những hình thức cầu nguyện đó là cầu thay. Cầu thay có nghĩa là “đứng giữa.” Người cầu thay là người đứng giữa Đức Chúa Trời và những kẻ đáng chịu cơn thịnh nộ và hình phạt của Ngài. Người cầu thay giơ tay mình về phía Đức Chúa trời và khẩn nguyện rằng, “Lạy Đức Chúa Trời, những người này đáng chịu sự phán xét của Ngài; Ngài có quyền trừng phạt họ; nhưng nếu Ngài trừng phạt họ, Ngài phải trừng phạt con trước, bởi vì con đang đứng giữa Ngài và họ.”

Trong Cựu Ước chúng ta tìm thấy những kỹ thuật về các thành phố và các quốc gia được thoát khỏi sự phán xét thiên thượng thông qua mục vụ của người cầu thay. Chúng ta sẽ học một vài ví dụ trong số những ví dụ này, nhưng trước hết, chúng ta hãy cùng xem xét mục vụ cầu thay trong cuộc đời của Chúa chúng ta, Chúa Giê-xu Christ.

Sự cầu thay trong cuộc đời Chúa Giê-xu

Sự cầu thay là một trong những dấu ấn lớn nhất trong chức vụ của Chúa Giê-xu. Chương 53 sách Ê-sai mô tả công tác chuộc tội của Ngài, kết luận trong câu 12:

Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Có bốn điều được ghi chép ở đó về Chúa Giê-xu. Trước hết, Ngài đổ linh hồn mình ra cho đến chết. Lê-vi-ký 17:11 nói rằng sinh mạng của mọi loài xác thịt ở trong huyết, vậy thì khi Chúa

Giê-xu đổ huyết mình, Ngài đã đổ sinh mạng mình ra cho đến chết. Thứ hai, Ngài bị kể vào hàng kẻ dữ; Ngài bị đóng đinh cùng với hai tên cướp. Thứ ba, Ngài mang lấy tội lỗi của nhiều người; Ngài trở nên tế lễ chuộc tội cho tất cả chúng ta. Thứ tư, Ngài cầu thay cho kẻ dữ; Ngài làm điều đó trên cây thập tự khi Ngài cầu nguyện rằng, *“Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì”* (Lu-ca 23:34). Ngài đang nói rằng, *“Sự đoán phạt dành cho họ, xin hãy để sự đoán phạt ấy đổ trên Con.”* Và mọi sự đã xảy ra y như vậy.

Hê-bơ-rơ đoạn 7 nói về Chúa Giê-xu sau sự chết, sự sống lại, và sự thăng thiên của Ngài. Chúng ta biết rằng Chúa Giê-xu là thầy tế lễ thượng phẩm ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Bởi vì chức tế lễ của Ngài không bao giờ thay đổi, chức tế lễ ấy không bao giờ truyền cho ai khác sau Ngài, *“Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy.”* (Hê-bơ-rơ 7:25).

Nếu chúng ta nghiên cứu cuộc đời và chức vụ của Chúa Giê-xu, chúng ta sẽ thấy một phép so sánh khá ấn tượng: Ngài trải qua ba mươi năm mờ nhạt trong đời sống gia đình toàn hảo; ba năm rưỡi trong chức vụ công khai đầy kịch tích; và hai ngàn năm trong chức vụ cầu thay mà mắt thường không thể nhìn thấy. Kể từ khi Ngài thăng thiên, trước mặt Đức Chúa Cha, Ngài vẫn luôn cầu thay cho chúng ta.

Những hình mẫu thời Cựu Ước — Áp-ra-ham

Những vị thánh vĩ đại nhất thường là những người cầu thay vĩ đại nhất bởi vì họ là những người ở gần với tấm lòng của Đức Chúa Trời nhất. Cựu Ước có những ví dụ về một vài người cầu thay vĩ đại nhất.

Trong Sáng Thế Ký đoạn 18, chúng ta thấy có hai thiên sứ đến lều của Áp-ra-ham. Cuối cuộc thăm viếng đó, Chúa nói rằng, *“Lẽ nào ta giấu Áp-ra-ham điều chi ta sẽ làm sao?”* (câu 17). Nói cách khác, Chúa xem Áp-ra-ham là người bạn thân, người mà Ngài sẽ chia sẻ những ý nghĩ và dự định của Ngài. Vậy nên Chúa nói với Áp-ra-ham rằng: *“Tiếng kêu oan về Sô-đôm và Gô-mô-rơ thật là quá, tội lỗi các thành đó thật là trọng. Ta muốn ngự xuống, để xem xét chúng nó ăn ở có thật như tiếng đã kêu thấu đến ta chăng; nếu chẳng thật, thì ta sẽ biết.”* (câu 20–21).

Áp-ra-ham rất quan tâm đến thành Sô-đôm bởi vì cháu của ông, Lót, đang sống tại đó. Áp-ra-ham biết rằng nếu Chúa phán xét Sô-đôm, Lót và gia đình của Lót sẽ cũng phải chịu sự phán xét của Chúa cùng với cả thành.

Phân cảnh tiếp tục như sau: *“Vậy, các đấng [các thiên sứ] bèn từ đó đi qua hướng Sô-đôm; nhưng Áp-ra-ham hãy còn đứng chầu trước mặt Đức Giê-hô-va [để ngăn Ngài lại]. Áp-ra-ham lại gần và thưa rằng: Chúa sẽ diệt người công bình luôn với người độc ác sao? Ngộ trong thành có năm mươi người công bình, Chúa cũng sẽ diệt họ hết sao? Há chẳng tha thứ cho thành đó vì có năm mươi người công bình ở trong sao? Không lẽ nào Chúa làm điều như vậy, diệt người công bình luôn với kẻ độc ác; đến nỗi kẻ người công bình cũng như người độc ác. Không, Chúa chẳng làm điều như vậy bao giờ! Đấng đoán xét toàn thế gian, há lại không làm sự công bình sao?”* (câu 22–25).

Áp-ra-ham phải can đảm lắm mới có thể nói với Chúa theo cách ấy. Tuy nhiên, Áp-ra-ham biết rằng để người công bình phải chịu sự đoán phạt là điều hoàn toàn nằm ngoài bản tính của Đức Chúa Trời và là điều đi ngược lại với sự công chính của Ngài.

Thi Thiên 91:7–8 nêu lên nguyên tắc này: *“Sẽ có ngàn người sa ngã bên ngoài, Và muôn người sa ngã bên hữu người. Song tai họa sẽ chẳng đến gần người. Người chỉ lấy mắt mình nhìn xem, và sẽ thấy sự báo trả cho kẻ ác.”* Sự đoán phạt chính đáng trên kẻ ác sẽ không bao

giờ chạm đến người công bình. Người công bình có thể đang ở giữa một cơn đoán phạt như thế, nhưng cơn đoán phạt ấy sẽ không bao giờ rơi trên họ.

Tuy nhiên, hãy lưu ý rằng, có sự khác nhau giữa sự đoán phạt và sự bắt bớ vì cơ sự công bình. Kinh thánh nói rằng người công bình sẽ trải qua sự bắt bớ. Điều khác biệt nằm ở chỗ sự đoán phạt đến từ Đức Chúa Trời dành cho kẻ ác; trong khi sự bắt bớ người công bình đến từ kẻ ác.

Vậy thì, với sự can đảm thánh cùng với sự tin quyết mạnh mẽ vào tính công chính tuyệt đối của Đức Chúa Trời, Áp-ra-ham bắt đầu thử thách Chúa dựa trên nguyên tắc này: “Nếu trong thành có năm mươi người công bình, Ngài sẽ tha cho thành đó phải không?” Chúa trả lời Áp-ra-ham rằng Ngài sẽ tha cho thành đó nếu có năm mươi người công bình. “Vậy nếu thành có bốn mươi lăm người công bình? Ngài sẽ tha cho thành đó vì bốn mươi lăm người công bình?” Và Chúa nói rằng Ngài sẽ tha cho thành đó nếu thành có bốn mươi lăm người công bình. Và cuộc đối thoại đã diễn ra như thế . . . bốn mươi . . . ba mươi . . . hai mươi, cho đến cuối cùng Áp-ra-ham đi đến thử thách cuối cùng: “*Giả như chỉ tìm thấy mười người trong cả thành. Ngài sẽ tha cho thành vì mười người công bình ấy?*” Và Chúa trả lời rằng Ngài sẽ tha cho cả thành vì mười người công bình.

Thật là một sự khải tử lớn lao! Nếu như sự tính toán của tôi là chính xác, thì Sô-đôm là một thành phố lớn thời đó với dân số không ít hơn 10,000. Vì lợi ích của mười trong số 10,000 người đó, Đức Chúa Trời vui lòng tha cho cả thành. Nghĩa là một phần ngàn!

Một phần ngàn! Kinh thánh rõ ràng sử dụng tỷ lệ này để đặt riêng ra một người đặc biệt công bình. Đức Chúa Trời đang nói rằng, “Nếu ta tìm thấy tại Sô-đôm một người công bình như thế trong một ngàn người, ta sẽ tha cho cả thành.”

Nếu chúng ta áp dụng tỷ lệ này cho thành phố chúng ta, liệu chúng ta có đủ phẩm chất để trở nên một trong những người công bình đó?

Sự cầu thay của Môi-se

Ví dụ thứ hai về người cầu thay là Môi-se. Trong sách Xuất Hành đoạn 32, chúng ta thấy ông đi lên núi Si-nai để nhận giao ước từ Đức Chúa Trời. Sau khi ông rời đi nhiều ngày, dân sự trở nên mất kiên nhẫn và thúc giục A-rôn dựng nên các thần tượng để cho họ thờ phượng. Vì thế, A-rôn lấy các hoa tai bằng vàng và đúc ra một con bò bằng kim loại nấu chảy, và dân Israel bắt đầu nhảy múa và thờ phượng quanh tượng bò đó.

Khi điều này đang xảy ra trong trại, Đức Chúa Trời phán với Môi-se trên núi, Ngài nói rằng, “*Hãy xuống đi, vì dân mà ngươi đưa ra khỏi xứ Ê-díp-tô đã bại hoại rồi, vội bỏ đạo ta truyền dạy, đúc một con bò tơ, mọp trước tượng bò đó*” (câu 7–8).

Tại thời khắc căng thẳng này khi mà số phận của dân Israel đang bị treo lơ lửng, có điều hài hước xảy ra trong cuộc đối thoại diễn ra sau đó giữa Đức Chúa Trời và Môi-se. Khi nói với Môi-se về dân Israel, Đức Chúa Trời gọi họ là “*dân của ngươi*.” Nhưng Môi-se không bằng lòng nhận lấy trách nhiệm này, ông đã trao trả lại cho Đức Chúa Trời và nói rằng, “*dân của Ngài*.” Cả Đức Chúa Trời và Môi-se đều không muốn nhận trách nhiệm về dân Israel tại thời điểm ấy! Trong khi đó, dân Israel tiếp tục nhảy múa xung quanh tượng bò, hoàn toàn không nhận thức được rằng số phận của họ được định đoạt bởi cuộc đối thoại giữa Đức Chúa Trời và Môi-se.

Đức Chúa Trời công bố cùng Môi-se, “*Vả, bây giờ hãy để mặc ta làm, hầu cho cơn thịnh nộ ta nổi lên cùng chúng nó, diệt chúng nó đi*” (câu 10). Hãy chú ý rằng Đức Chúa Trời sẽ không làm

gì trừ khi Môi-se để cho Ngài làm. Nhưng Môi-se không để cho Đức Chúa Trời làm điều mà Ngài dự định. Là một người cầu thay, Môi-se tiếp tục đứng giữa Đức Chúa Trời và dân sự.

Cuối cùng, Đức Chúa Trời nói rằng Ngài sẽ dùng Môi-se để làm trọn lời hứa với Áp-ra-ham, I-sác, Gia-cốp bằng cách bắt đầu lại tất cả với Môi-se và tạo nên một quốc gia vĩ đại từ ông. Mặc dù những con người này chỉ mang đến gánh nặng cho ông kể từ khi họ rời Ai-cập, Môi-se đã cầu thay cho họ (câu 11–12).

Mối quan tâm của Môi-se là danh tiếng của Đức Chúa Trời. Ông nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài mang dân sự này ra khỏi Ai Cập để rồi tiêu diệt họ trên núi, dân Ai Cập sẽ nói rằng Ngài có ác ý đối với họ khi Ngài mang họ ra khỏi Ai Cập.”

Kết thúc đoạn 32 sách Xuất Hành, chúng ta thấy sự hoàn tất lời cầu thay của Môi-se. Sau khi ông trở lại hội mạc và thiết lập lại trật tự, ông nói với dân sự (câu 30-32):

“Các ngươi đã phạm một tội rất trọng; song bây giờ ta lên đến Đức Giê-hô-va, có lẽ ta sẽ được chuộc tội các ngươi chăng. Vậy, Môi-se trở lên đến Đức Giê-hô-va mà thưa rằng: Ôi! dân sự này có phạm một tội trọng, làm cho mình các thần bằng vàng; nhưng bây giờ xin Chúa tha tội cho họ! Bằng không, hãy xóa tên tôi khỏi sách Ngài đã chép đi.”

Đó là sự cầu thay! “Lạy Đức Chúa Trời, họ đáng chịu hình phạt của Ngài; xin hãy tha thứ cho họ. Nhưng nếu như Ngài không tha thứ cho họ, thì Chúa ơi, xin hãy dành sự đoán phạt ấy cho con.” Người cầu thay là người đứng giữa Đức Chúa Trời và đối tượng nhận lãnh cơn thịnh nộ công chính của Ngài. Thi-thiên 106 cung ứng một lời bình luận thánh về sự kiện này (câu 19–23):

Tổ phụ tôi làm một bò tơ tại Hô-rếp, Thờ lạy trước mặt hình đúc; Họ đối sự vinh hiển mình ra hình dạng con bò ăn cỏ. Họ quên Đức Chúa Trời là Đấng cứu rỗi mình, và đã có làm công việc lớn lao ở Ê-díp-tô, những việc lạ kỳ trong xứ Cham, và các điều đáng kinh hãi ở bên Biển đỏ. Vì vậy, Ngài phán rằng sẽ diệt chúng nó đi; nhưng Môi-se, là kẻ Ngài chọn, đứng nơi triệt hạ trước mặt Ngài, dâng can gián cơn giận Ngài, e Ngài hủy diệt họ chẳng.

Môi-se đứng trong chỗ đổ vỡ do tội lỗi của dân sự Đức Chúa Trời và nói rằng, “Lạy Chúa, con chặn đứng chỗ hồng này. Hình phạt của Ngài không thể rơi trên họ nếu hình phạt ấy không rơi trên con trước tiên.”

Dân số ký 16 ghi lại một ví dụ khác về sự cầu thay. Tại đây, Môi-se cùng với A-rôn đều là những người cầu thay. Đối với sự nổi loạn của Cô-rê, Đa-than và A-bi-ram, Đức Chúa Trời đã xử lý bằng cách khiến cho đất mở miệng ra và nuốt chửng họ. Tuy nhiên:

Ngày mai, cả hội dân Y-sơ-ra-ên lằm bằm cùng Môi-se và A-rôn mà rằng: Hai người đã làm chết dân của Đức Giê-hô-va. Khi hội chúng đang hiệp nhau nghịch cùng Môi-se và A-rôn, thì ngó về hướng hội mạc, xảy thấy trụ mây bao phủ hội mạc, và sự vinh quang của Đức Giê-hô-va hiện ra. Môi-se và A-rôn đến đứng trước hội mạc, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy dan ra khỏi giữa hội chúng này, thì ta sẽ tiêu diệt nó trong một lát. Nhưng hai người sấp mặt xuống đất.
(câu 41–45)

Đó chính là vị trí của người cầu thay – sấp mặt xuống đất trước mặt Đức Chúa Trời, vì biết rằng sự đoán phạt sắp xảy ra.

Bản thân tôi cảm thấy kinh ngạc trước sự khoan dung độ lượng của Môi-se và A-rôn. Dân chúng chống nghịch họ chẳng vì lý do gì. Vậy mà Môi-se và A-rôn lại vui lòng cầu thay cho những người đã chỉ trích mình – thậm chí liều chính mạng sống mình để làm điều đó.

Môi-se nói với A-rôn và hướng dẫn A-rôn như sau:

“Hãy cầm lấy lư hương để lửa từ trên bàn thờ vào, bỏ hương lên trên, mau mau đi đến hội chúng và làm lễ chuộc tội cho họ; vì sự thanh nộ của Đức Giê-hô-va đã nổi lên, và tai vạ đã phát khởi.” A-rôn bèn cầm lấy lư hương y như Môi-se đã biểu, chạy đến giữa hội chúng; kìa, tai vạ đã phát khởi giữa dân sự. A-rôn bèn bỏ hương vào, và làm lễ chuộc tội cho dân sự. Người đứng giữa kẻ chết và kẻ sống, thì tai vạ bèn ngừng lại.

(câu 46–48)

Ngôn ngữ được sử dụng trong phân đoạn này nhấn mạnh đến *tính cấp bách* của sự cầu thay. Môi-se nói với A-rôn, *“Mau mau đi đến . . .”* A-rôn không bước đi; ông *“chạy.”* Mỗi một giây phút chậm trễ đều phải trả giá bằng sinh mạng.

Từ *tai vạ* gợi ý rằng điều này sẽ nhanh chóng lan rộng, và để chuộc tội cho dân chúng, A-rôn phải đặt chính mình vào trong sự lây lan đó. Ông liều chính mạng sống mình. Khi ông cầm lư hương đưa qua đưa lại, làn khói trắng bay lên, chia đôi giữa kẻ sống và kẻ chết. Khi làn khói trắng ấy bay lên từ lư hương, tai vạ liền ngừng lại. Đó chính là sự cầu thay: liều chính sinh mạng mình để đứng giữa kẻ chết và kẻ sắp chết, rồi sau đó dâng lên Chúa lời cầu nguyện và nài xin khẩn thiết, như làn khói trắng bay lên từ lư hương, cho đến khi tai vạ ngừng lại.

Sự thiếu thốn những người cầu thay

Ê-xê-chi-ên 22:23–31 ghi lại cho chúng ta một cảnh tượng khác biệt. Cảnh tượng này trông như cảnh tượng cuối cùng ở chỗ nó miêu tả tội lỗi của dân Chúa. Tuy nhiên, cảnh tượng ấy có chỗ khác biệt. Trong cảnh tượng ấy, không có người cầu thay nào đứng giữa tội lỗi của dân sự Đức Chúa Trời và sự phán xét của Ngài.

Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: “Hỡi con người, hãy nói cùng nó [đất Israel] rằng: ‘Mày là đất chẳng được tẩy sạch, nơi ngày thanh nộ chẳng được mưa dào.’ Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó . . . Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp ta . . . Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé mồi . . . Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn . . . Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, dựng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sứt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó; song ta chẳng tìm được một ai. Vậy nên ta đổ cơn thanh nộ trên chúng nó.”

Mọi thành phần dân cư đều hoàn toàn thất bại—các tiên tri, các thầy tế lễ, các quan trưởng, dân chúng. Mỗi một thành phần dân cư này đại diện cho một thành tố trong xã hội. “Các tiên tri” là những người chịu trách nhiệm mang sứ điệp trực tiếp từ Đức Chúa Trời cho dân sự. “Các thầy tế lễ” là những lãnh đạo tôn giáo. “Các quan trưởng” là nhà lãnh đạo thế tục. “Dân” là thành phần còn lại, những con người bình thường. Thứ tự mà những thành tố này của xã hội được liệt kê là quan trọng. Quá trình suy tàn bắt đầu với hàng ngũ lãnh đạo thuộc linh; kế đến là sự sa bại của chính phủ thế tục; và cuối cùng cả đất nước đều bị ảnh hưởng. (Đây là trình tự sa bại của nước Mỹ thời hiện đại và của nhiều quốc gia khác.)

Mặc dù mỗi thành phần của xã hội đã bị sa bại, tình hình vẫn chưa đi đến chỗ tuyệt vọng. Đức Chúa Trời tìm kiếm một người, người cầu thay, để đứng vào chỗ đổ vỡ và tạo nên rào chắn để Ngài có thể tha cho cả đất nước. Nhưng bởi vì Ngài không thể tìm thấy một ai, Ngài đã đổ sự thịnh nộ của Ngài trên họ và “diệt họ đi bằng lửa thịnh nộ [của Ngài].” Một người—người cầu thay—có thể đã cứu được cả một đất nước thoát khỏi sự phán xét!

Nhu cầu về những người cầu thay

Kinh thánh bày tỏ rằng sự phán xét chúng ta phải chịu tùy thuộc vào ánh sáng mà chúng ta đã được ban cho. Ánh sáng càng lớn thì sự phán xét càng nặng nề. Khi chúng ta xem xét các phương tiện truyền thông ngày nay, các phương tiện truyền thông mà nhờ đó lẽ thật được rao giảng—truyền hình, truyền thanh, sách báo, truyền thông kỹ thuật số, tôi phải nói rằng không có thể hệ nào trên đất có được ánh sáng thuộc linh lớn hơn thế hệ này.

Đức Chúa Trời phán với tôi một cách rõ ràng vào năm 1953 khi tôi vẫn còn là một mục sư tại Anh. Ngài nói: “Sẽ có một cuộc đại phán hưng tại Hoa Kỳ và Anh quốc.” Về điều này, Đức Chúa Trời đặt ra một yêu cầu căn bản: sự vâng lời. Tôi tin rằng cuộc đại phán hưng đang đến—nếu Đức Chúa Trời có thể tìm thấy những người cầu thay để ngăn lại sự phán xét và nài xin lòng thương xót của Ngài.

Cuối cùng, hãy để tôi đưa ra cho bạn bốn tiêu chuẩn mà tôi nhìn thấy ở mỗi con người cầu thay thực sự. Trước hết, một người cầu thay, như Áp-ra-ham, phải tin chắc về sự công chính của Đức Chúa Trời: rằng Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ để cho người công bình phải chịu sự đoán phạt, sự đoán phạt chỉ dành cho kẻ ác. Đồng thời, người cầu thay phải có một cái nhìn rõ ràng về tính công chính tuyệt đối của Đức Chúa Trời và hiểu được rằng sự phán xét của Đức Chúa Trời trên kẻ ác là điều chắc chắn.

Thứ hai, người cầu thay phải lo về vinh hiển của Đức Chúa Trời, giống như Môi-se, ông đã hai lần từ chối việc Đức Chúa Trời định khiến ông trở nên tổ phụ của dân tộc vĩ đại nhất trên đất. Với Môi-se, vinh hiển của Đức Chúa Trời quan trọng hơn danh tiếng của cá nhân ông.

Thứ ba, một người cầu thay phải biết Đức Chúa Trời một cách mật thiết. Người ấy phải sẵn sàng mạo hiểm mạng sống của chính mình, giống như A-rôn đã phớt lờ sự lây lan của tai vạ để đứng vào chỗ của mình, chỗ phân ranh giữa kẻ chết và kẻ sống.

Và cuối cùng, cần phải có sự dạn dĩ thánh để trở nên một người cầu thay. Bạn phải mạo hiểm mạng sống mình giống như A-rôn và nói rằng, “Tôi sẽ phải chịu rủi ro do tai vạ, nhưng tôi sẽ đứng tại đây!”

Không có sự kêu gọi nào cao hơn sự kêu gọi để trở nên một người cầu thay. Khi bạn trở nên một người cầu thay, bạn đã đến trước ngai của Đức Chúa Trời. Người ta sẽ không nhìn thấy bạn bởi vì bạn ở ngoài tầm mắt họ, bạn ở bên kia bức màn thứ hai; nhưng trong Vương quốc Đức Chúa Trời, sự sống của bạn đáng giá, theo thời gian và trong cõi vĩnh hằng.

TRÍCH TỪ BÀI ĐĂNG TRÊN TẠP CHÍ RƯỢU MỚI, THÁNG 02 NĂM 1980

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: <https://vi.dpmvietnam.org/> hoặc quét mã QR

